

“ হে প্ৰিয় সন্তান সকল: - তুমি আত্মিক প্ৰেমিকা হয়- এক প্ৰেমিক পৰমাত্মাৰ , তুমি এজনকে অন্তৰে স্মৰণ কৰা, অন্তৰ মৰম এক বাবাৰ লগতে ৰাখিবা”

প্ৰশ্ন:- মহাবীৰ সন্তানৰ স্থিতি আৰু পুৰুষাৰ্থ কি হব তেওঁ লোকৰ চিন কি শুনোৱা ?

উত্তৰ:- তেওঁ লোকে যোগেৰে আত্মাক পবিত্ৰ বনাবলৈ যত্ন কৰিব। তেওঁ আন কথাৰ কোনো চিন্তা নকৰিব। তেওঁ লোকৰ মনত থাকিব এতিয়া পুৰনি দুনিয়াৰ পৰা নতুন দুনিয়া খনলৈ যাব লাগিব। তেওঁ বিনাশৰ কাৰণে ভয় নাখায়। তেওঁ লোকৰ অন্তৰত মৰমৰ জুই লাগি থাকিব। তেওঁ লোকে পুৰুষাৰ্থ কৰি মালাৰ মনি হৈ যাব।

গীত না হম ওনসে জুদা হোনগে। তেওঁ আমাৰ পৰা পৃথক নহয়

ঔম শান্তি। ইয়াকে কোৱা হয় আত্মিক মৰম অৰ্থাত আত্মাৰ আত্মিক পিতাৰ লগত মৰম থকা। দুনিয়া খনে ওঁ আত্মিক পিতাকে স্মৰণ কৰে যে আমাক দুখৰ পৰা মুক্ত কৰা। এতিয়া দুখ আঁতৰাই দিয়া তাৰ পিছতে সুখ কৰা বুলিওঁ কয়। সত্য যুগত সুখ হয় কলি যুগত দুখ হবই। এই কথা তোমালোকে বুজি পোৱা। গোটেই দুনিয়া খনে নাজানে। তোমাৰ মাজতো অলপ মানেহে জানে। কোটিৰ মাজত কোনোৱাই বুলি কোৱা হয়। এই আত্মিক মৰম আত্মিক পিতাৰ লগত। গোটেই দুনিয়াখনৰ প্ৰিয় এজনেই। তেওঁ সকলো আত্মাৰ প্ৰেমিক হয়, যি জনক সকলোৱে মাতি থাকে। আত্মা সৰু ডাঙৰ নহয়। এতিয়া তোমালোক আত্মাৰ মৰম এক পৰমাত্মাৰ লগত হৈ গল। ইয়াকে আত্মিক মৰম বুলি কোৱা হয়। দুনিয়া খন প্ৰেমিক প্ৰেমিকা দেখিবলৈ হয়। তেওঁ লোকৰ মৰমও দেখিবলৈ হয়। তোমাৰ আত্মিক মৰম হয়। বাবাই তোমাৰ দুখ আঁতৰাই সুখ দিবলৈ আহে। তোমালোকে বহুত সুখ পোৱা আৰু দুখও বহুত পোৱা। বাবাই কয় হে সন্তান এতিয়া তোমাৰ মৰম মোৰ লগত হৈছে কিয়নো তুমি জনিলা বাবাই আমাক স্বৰ্গ মালিক বনাব। মুক্তি আৰু জীৱন মুক্তি দাতা হয়। বাবাই কয় লাগিলে তুমি ঘৰতে থাকিবা, যেনেকৈ দেখিবলৈ প্ৰেমিক প্ৰেমিকাতে বেলেগ বেলেগ কৈ থাকিও এজনে আন জনক স্মৰণ কৰে এইয়াও এনেকুৱাই। মই দূৰ পৰা আহো তোমাক পঢ়াবলৈ। তুমি মাতা যে হে পতিত পাৰন আহা, হে দুখ হতা সুখ কৰ্তা আহা। বাস্তৱত মই নিজৰ সময়তে আহো। এনে নহয় তুমি মাতিলেই আহি যাওঁ। মই তেতিয়া আহো যেতিয়া কলিযুগৰ পৰা সত্যযুগলৈ যাবৰ হয় বা মানুহৰ পৰা দেৱতা বা ঙ্গাচাৰী পৰা শ্ৰেষ্ঠাচাৰী হবৰ হয়। গতিকে তোমাৰ এতিয়া আত্মিক পিতাৰ লগত মৰম আছে। তোমাৰ অন্তৰত আত্মিক মৰমৰ জুই লাগি আছে। যেনেকৈ অজ্ঞানত কাম ক্ৰোধৰ জুই লাগি থাকে। এতিয়া তোমাৰ মৰম হ'ল আত্মিক পিতাৰ লগত। দুনিয়াৰ লোকে একো নুবুজে। কয় দিয়ে পৰমাত্মা সৰ্বব্যাপী হয়, নাম ৰূপৰ পৃথক। এফালে কয় নাম ৰূপৰ পৰা পৃথক আন ফালে কয় সৰ্বব্যাপী। সেই কথাত মানুহ জন্তু আদি সকলো সামৰি লোৱা হ'ল।

এতিয়া তুমি জনিলা আত্মাৰ প্ৰেমিক হল এক পৰমাত্মা, তেওঁ লগতে মৰম লগাবা। এই কথা জানিল যে আপদা বহুত আহিব। ভিন্ন ভিন্ন প্ৰকাৰ বিঘ্ন আহিব। বিঘ্ন সকলোৰে ওপৰতে পৰে। এইটো কোনো নতুন কথা নহয় কিয়নো নতুন দুনিয়া প্ৰতিস্থা কৰিবলৈ বাবাই একেবাৰে নতুন কথা শুনাইছে। লিখা আছে ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা স্থাপনা কৰা হয়। কিন্তু স্থাপনা আৰু বিনাশৰ কথা কোনোৱেও নাজানে। স্থাপন কিহৰ হয়। কোৱা হয় ৰাজস্ব অশ্বমেধ জ্ঞান যজ্ঞ ৰচনা কৰিছিল। যজ্ঞ কিহৰ বাবে? ভাল বাৰু তাৰ ফল ফল কি হ'ল। এই নতুন কথা মানুহে একে বাৰে দুমোজাত পৰে। গুৰু লোকে মুতি – জীৱন মুক্তি দিব নোৱাৰে। এওঁ লোকে মাথো কথাহে কয়, আমোকা নিবান ধামলৈ গল অথবা বৈকুণ্ঠলৈ গল। বাবাই বুজাই দিলৱালা মন্দিৰত ওপৰ ফালে বৈকুণ্ঠৰ চিত্ৰ দেখুৱা হৈছে। কেতিয়া আছিল, এই কথাও তুমিহে জানিলা। পুজাৰী লোকে কি জানে। মানুহে কড়ি তুল্য হয়, মানুহে হীৰা দৰে হয় গৈ। আগতে এই কথা মনতো অহা নাছিল। বাবাই কৈছে যে পুৰুষাৰ্থ কৰি উচ্চ পদ পোৱা। যদি পুৰুষাৰ্থ ভাল কৈ কৰা হয় তেতিয়া নতুন দুনিয়াত ৰাজধানীত উচ্চ পদ পাবা। তোমাৰ কাৰণে স্বৰ্গ খন দূৰ নহয়। যেনেকৈ স্কুলত ছাত্ৰি পঢ়ি এক শ্ৰেণীৰ পৰা পাছ হৈ আন শ্ৰেণীলৈ যায়। তোমালোকে স্থানান্তৰ হৈ পুৰণী দুনিয়াৰ পৰা নতুন দুনিয়া লৈ যাব। তোমালোকে জনিলা আমি পুৰুষাৰ্থ কৰি কৰি প্ৰথমে বুদ্ধ মালাৰ দান হবগৈ। স্কুলত পাছ হৈ আকৌ ক্ৰমাৎ অনুসৰি আন শ্ৰেণীত বহে। ইয়াতো তুমি সন্তানে জানিছা যে আমি পঢ়ি আকৌ আমি মূল দেশলৈ যাম, দুনাই নতুন দুনিয়ালৈ আহিম। পিছত সকলোৱে গম পায় যাব। ফলা ফল পিছতহে ওলাব। যি মহাবীৰ হয় তেওঁ কোনো কথাৰে চিন্তা নকৰিব। জানে বিনাশ হবয়ে। ভয় খোৱাৰ কনো কথা নাই। ভূমি কম্প হবই। তুমি নতুন দুনিয়ালৈ যাব লাগিব। যেনেকৈ ছাত্ৰই জানে আমি আন শ্ৰেণী লৈ যাম। এতিয়া আমাৰ আত্মাই পঢ়ি আছে- পৰমাত্মাৰ পৰা। তুমি সৃষ্টিৰ আদি মধ্য অন্তৰ কথা জানিলা। তুমি তমোপ্ৰধানৰ পৰা সতোপ্ৰধান হৈ যাবা, পঢ়াটোও শেষ হৈ যাব, দুনাই আমি পাছ হৈ বাবাৰ ওচৰলৈ যাম গৈ। এইটো জনা কল্পৰ আগতে যি হৈছিল সেইটোৱেই হব। পুৰুষাৰ্থ সন্তান সকলো কথাত কৰিব লাগিবই। তুমি সন্তানে যোগবলৰে নিজেক পবিত্ৰ বনাই

আছা। যোগৰ পৰাই আত্মাৰ মলিনতা উলায় যাব। আমি পুৰা যোগী হ'ব লাগিব। আমি আধা কল্পৰ প্ৰেমিকা হয়। এতিয়া আমি প্ৰেমিক জনক পালো। তেওঁ আমাক নতুন দুনিয়ালৈ লৈ যাবলৈ যোগ্য হিচাপে গঢ়ি তুলিছে। কৰ্মও কৰিবা এই সকলো কৰি থাকিয়ো এক পিতাক স্মৰণ কৰিবা। তুমি জানা যোগেৰে আমি আত্মাৰ পবিত্ৰ বনাই আছো। যোগেৰে আত্মাৰ লেতেৰা খিনি আঁতৰি যায়, আমি পুৰা যোগী হ'ব লাগে। ইয়াতে বহুত বাহুদুৰী থাকিব লাগে। প্ৰেমিক প্ৰেমিকে নিজৰ কাম কৰি থাকিও প্ৰেমিক জনক স্মৰণ কৰি থাকে। সেই প্ৰেমিক প্ৰেমিকাই বিকাৰ কাৰণে নহয়। তেওঁলোকে দেহৰ ওপৰতে মৰম কৰে সেই বাবে এই কথাৰ উদাহৰণ দিয়া হয়। এই প্ৰেম হ'ল আত্মিক মৰম। তুমি আধা কল্প মোক স্মৰণ কৰিলা। এতিয়া মই আহি তোমাল লগ কৰিলো। মানুহে বুজে ভগৱানৰ পৰা মুক্তি পাম। বাবাই কয় তোমাৰ কাৰণে মুক্তি আৰু জীৱন মুক্তি দুইটাই একেলগে দিয়া আছে। মুক্তিলৈ গৈ আকৌ জীৱন মুক্তিলৈ আহিবা। মায়াৰ বন্ধনৰ পৰা বাচি যোৱা, আকৌ সতাপ্ৰধান লৈ আহা। প্ৰথমে সুখ পিছত দুখ হয় এইটো নিয়ম হয়। সকলোকে সতো ৰজো তমো লৈ আহিবই লাগে। এতিয়া তমোপ্ৰধান জড় জড় অৱস্থা হ'ল এই বৃক্ষ জোপাৰ। এতিয়া ইয়াৰ পৰা পোখা লগোৱা হৈছে। দেৱী গছৰ পোখা লগোৱা হৈছে। তেওঁ লোকে কলম লগোৱা কথা কয় গছ আদিৰ কথাত। তাৰ বিষয়ে সভা পাতে। তোমাৰ কি সভা হ'ব? তেওঁ লোকৰ হ'ল জংঘলৰ সভা সমিতি। তোমাৰ হ'ল স্বৰ্গৰ সভা। তুমি কাঁইটক ফুল বনোৱাৰ। এই সকলো কথা সংগম যুগৰ। এতিয়া পুৰা পুৰা পুৰুষাৰ্থ কৰা। নিৰন্তৰ স্মৰণ কৰা যত্ন কৰিবা। তোমাৰ লাভ বহুত হ'ব। ভাল প্ৰাপ্তি হ'ব। বাবাৰ লগত যোগ বা পুৰা মৰম থাকিব লাগে। তাৰ পৰাই বিৰ্কম বিনাশ হ'ব। তোমাৰ লগত যি লেতেৰা আছে সেই সকলো বোৰ যোগেৰে আঁতৰি যাব। সকলো কথা স্মৰণ ওপৰত। নহলে মায়াই বিৰ্কম কৰাই দিয়ে। বাবাই কয় যি বিৰ্কম কৰিলা। সেই সকলো বাবাৰ আগত কৈ দি ক্ষমা বিছাৰি লোৱা। বাবা সন্মুখলৈ আহিছে গতিকে ক্ষমা লৈ লোৱা। তোমাৰ মাজতো ক্ৰমাৎ অনুসৰিহে বাবাৰ লগত মৰম আছে। মৰম কৰা জনহে বাব কথা মতে চলে। তুমি সকলো সীতা হয় এক ৰাম পিতাৰ। তুমি গতিকে বুজিলা এতিয়া আনকো বুজাবা। বাকী ভক্তি হ'ল এক প্ৰকাৰৰ দুকানদাৰী। এই বোৰ কৰি কৰিয়ে মৰি যাব। যুদ্ধ হৈ যাব, বিনাশ হ'ব। পিছত একোৱে নাথাকিব। ভক্তিৰ মার্গ এনকৈ শেষ হৈ যাব। এতিয়া তোমালোকে প্ৰাপ্তি লৈ আছা। বাবাই কয় সন্তান সকল পাহৰি নাযাবা। তুমি সকলোতকৈ মৰমীয়াল হয়। তুমিয়ে উচ্চ পদ পাবা। নপঢ়িলে পদো নাপাবা।

বাবাই কয় যি বোৰ বেমাৰ আদি হয় এই সকলো তোমাৰ কৰ্মৰ হিচাব। তোমালোকে পঢ়িব লাগে আৰু পঢ়াবা। এই ৰাজধানী স্বাপনা হৈছে। ইয়াত দুখীয়া, ধনী, প্ৰজা চাকৰ আদি সকলোক হয়। যি ধনী হয় তেওঁ লোকে নিশ্চয় ভাল কৰ্ম কৰিছিলে। শ্ৰীমত মতে চলিলে উচ্চ পদ পায়, বহুত ডাঙৰ স্কুল হয়। নম্বৰ অনুসৰি পদ পায়। কোনো বকিলে লাখ টকা পায়, কোনোৱাই 500 উপাৰ্জন কৰিব নোৱাৰে। কোৱা হ'ব ভাগ্য। ভাল কৈ পঢ়িব নোৱাৰিলে কোৱা হ'ব ড্ৰামা অনুসৰি ওও ভাগ্য এনেকুৱাই। পঢ়াৰ অনুসৰি পদ পোৱা যায়। আগলৈ তুমি পুৰা সাক্ষাৎকাৰ হৈ থাকিব। কোৱা হ'ব তোমাৰ ওপৰত ইমান যত্ন কৰিলো তুমি নপঢ়িলা। এতিয়া শাস্ত্ৰী খাব লগাত পৰিব। জন্ম জন্মান্তৰ শাস্ত্ৰীৰ সাক্ষাৎকাৰ হ'ব। কৰ্মাতীত অৱস্থালৈ যাব লাগিব গতিকে পিছত সকলো কথাৰ সাক্ষাৎকাৰ হ'ব। এনে এনে কৰিলা, তাৰ শাস্ত্ৰী খোৱা। শাস্ত্ৰীৰো সাক্ষাৎকাৰ কৰাই। এতিয়া তুমি জানিলা আমি আত্মা সন্তান হয়। ভক্তি মার্গত প্ৰেমিকৰ প্ৰেমিকা আছিল। এতিয়া তেওঁক পায় গলা। এই প্ৰেমিকৰ পৰা কি পোৱা যায়। ওহো! তেওঁ আমাক স্বৰ্গৰ মালিক বনায়। তুমি এতিয়া পিতা আৰু প্ৰাপ্তিক জানিলা, এই কাৰণে বাবাই বুজায় কাৰোৱাক লগ পালে বুজাবা – তোমাৰ দুই গৰাকী পিতা আছে- এক হৃদৰ, আন জন বেহৃদৰ। বেহৃদৰ পিতাৰ পৰা 21 জন্মৰ সুখৰ প্ৰাপ্তি পোৱা যায়। ৰাৱণৰ ৰাজ্যত দুখেই দুখ। এই কাৰণে বাবাক স্মৰণ কৰে হে দুখ হতা সুখ কৰ্তা আহা। কিমান সহজ কথা। মাথো ব্ৰহ্মাৰ মূখ দেখি মানুহৰ মগজু বেয়া হৈ যায়। প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মা কোনোৱা নহয় কোনোৱা নহন জানো হ'বই। নহলে কৰ পৰা আনিবা। বী কে ৰ পুৰা প্ৰমাণ দিব। আমি বী কে পিতাৰ ওচৰত আছো। এই মনুষ্য সৃষ্টি ৰূপী বৃষ হয় গতিকে প্ৰজা পিতা ব্ৰহ্মা ইয়াৰে হ'ব।

বাবাই কয় মায়াই তোমাৰ লগত বহুত যুদ্ধ কৰিব। পিতাক স্মৰণ কৰিবলৈ নিদিব এই কাৰণে সাৱধান হৈ থাকিব। মায়াই তোমাৰ মুখ পিতাৰ পৰা বিপৰীত দিশত ঘূৰাবলৈ পুৰুষাৰ্থ কৰিব। কিন্তু তুমি ঘূৰি নিদিবা। তোমাৰ ভৰি খন নৰ্কৰ ফালে আৰু মূখ খন স্বৰ্গৰ ফালে আছে। এতিয়া বৈকুণ্ঠলৈ যাব লাগিব। আচ্ছাঃ ভাল বাৰু

অতি মৰমৰ, কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা আৰু বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মাৰ পিতাৰ আত্মিক সন্তান সকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ কাৰণে মূখ্য সাৰ:

- 1 পঢ়াটো ভাল কৈ কৰিবা আৰু কৰাবা। সাঁচা প্ৰেমিকা হৈ এক বাবাৰ লগত মৰম ৰাখিবা। কোনো বিৰ্কম নকৰিবা।
- 2 কোনোও বিঘ্ন বা আপদা আহিলেও কিন্তু বাবাৰ পৰা মূখ বিপৰীত ফালে নিদিবা। বিঘ্নক পাৰ কৰি বলৱান হোৱা।

বৰদান:- নিৰ্মাণতাৰ মহানতা দ্বাৰা সৰ্বৰ আৰ্শীৱাদ প্ৰাপ্ত কৰি মাষ্টৰ সুখ দাতা হোৱা:-

মহানতাৰ চিন হ'ল নিৰ্মাণতা, যিমান নিৰ্মাণ হ'ব সিমানে সকলোৰে অন্তৰত মহান হৈ যাব। নিৰ্মাণতা নিৰহংকাৰী সহজে বনায় দিয়ে। নিৰ্মাণতাৰ বীজে মহানতাৰ ফল নিজে নিজে প্ৰাপ্ত কৰাই। নিৰ্মাণতাই সকলোৰে আৰ্শীৱাদ কৰাৰ সহজ উপায় হয়। নিৰ্মাণতা মহিমা যোগ্য বনায় দিয়ে। নিৰ্মাণতাই সকলোৰে মনত মৰমৰ স্থান বনায় দিয়ে। তেওঁ পিতাৰ সমান মাষ্টৰ সুখ দাতা হৈ যায়।

শ্লোগান: শ্ৰেষ্ঠ জীৱনৰ অনুভৱ কৰিবলৈ হ'লে নিশ্চয়তাৰ আধাৰ শক্তিশালী হ'ব লাগিব।